

Prodej movitých věcí a nemovitostí

Nařízení exekuce podle právní úpravy účinné do 31. 12. 2012 (od 1. 1. 2013 dochází v souvislosti s novelou exekučního řádu již jen k pověření exekutora vedením exekuce) je předpokladem k tomu, aby soudní exekutor mohl exekuci vést, zvolit vhodný způsob jejího provedení atd. Smyslem vedení exekuce je vymožení povinnosti, jež byla uložena vykonatelným rozhodnutím, a přitom nebyla dobrovolně splněna. Je-li však návrh na nařízení exekuce zamítnut (pro zjištěný nedostatek vykonatelnosti exekučního titulu) dříve, než rozhodnutí o rozvrhu rozdělované podstaty nabylo právní moci, není již možné rozhodnutí o rozvrhu v odvolacím řízení potvrdit jako správné, neboť pro další provádění exekuce chybí řádný exekuční titul, další pokračování v exekuci by znamenalo neoprávněný zásah do majetkových práv povinného a řízení o rozvrhu je třeba zastavit pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení (§ 104 odst. 1 o. s. ř.). Tím pozbývají účinnosti i usnesení ve věci dříve vydaná.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 741/2016, ze dne 19.10.2016)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra České republiky, se sídlem v P., proti povinnému V. K., za účasti vydražitele P. M., zastoupeného JUDr. V.Š., advokátem se sídlem v L., a věřitelů 1) Wüstenrot hypoteční banky a. s., se sídlem v P., zastoupené JUDr. M.N., advokátem se sídlem v P., V. K., 3) Exekutorského úřadu Liberec, soudní exekutorky JUDr. S.K., se sídlem v L., 4) O. T., 5) UniCredit Leasing CZ, a. s., se sídlem v P., zastoupené Mgr. P.Š., advokátem se sídlem v P., 6) CACTON LIMITED, společnosti se sídlem v L., Spojené Království Velké Británie a Severního Irska, zastoupené Mgr. J.K., advokátem se sídlem v H., 7) Okresní správy sociálního zabezpečení Liberec se sídlem v L., pro 34 168 Kč s příslušenstvím a pro penále 22 142 Kč, vedené u soudního exekutora JUDr. J.Š., Exekutorský úřad Jablonec nad Nisou pod sp. zn. 090 EX-347/12, o dovolání vydražitele a věřitele 1) proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 22. 9. 2015, č. j. 36Co 171/2015-63, tak, že dovolání se zamítá. Vydražitel je povinen zaplatit věřiteli 5) na náhradě nákladů dovolacího řízení částku 635 Kč k rukám advokáta Mgr. P.Š. Věřitel 1) je povinen zaplatit věřiteli 5) na náhradě nákladů dovolacího řízení částku 635 Kč k rukám advokáta Mgr. P. Š. Jinak ve vztahu mezi vydražitelem a věřitelem 1) na straně jedné a ostatními účastníky řízení na straně druhé nemá žádný právo na náhradu nákladů dovolacího řízení.

Z odůvodnění :

Soudní exekutor JUDr. J.Š., Exekutorský úřad Jablonec nad Nisou usnesením ze dne 3. 3. 2015, č. j. 090 EX-347/12-51, rozhodl, že z rozdělované podstaty ve výši 490 000 Kč se pohledávky uspokojují v tomto pořadí:

I. Pohledávka soudního exekutora na nákladech exekuce ve výši 84 494,30 Kč.

II. Částečná úhrada pohledávky zástavní věřitelky – Wüstenrot hypoteční banky a. s., ve výši 405 505,70 Kč.

Krajský soud napadeným usnesením usnesení soudního exekutora o rozvrhu zrušil a řízení o rozvrhu rozdělované podstaty zastavil (výrok I.) a dále žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení o rozvrhu před soudním exekutorem ani před soudem odvolacím (výrok II.). Krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že v průběhu odvolacího řízení svým usnesením ze dne

23. 7. 2015, č. j. 36 Co 170/2015-39, zamítl návrh oprávněného na nařízení exekuce, neboť exekuční titul nebyl povinnému řádně doručen. Současně odvolací soud zjistil, že exekuce je nepřipustná i v důsledku vad exekučního titulu. Usnesení nabylo právní moci dne 24. 8. 2015. Odvolací soud poté uzavřel, že rozhodnutí o odvolání povinného proti usnesení o rozvrhu brání neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, tj. existence nařízené a trvající exekuce. Proto postupoval podle § 103, § 104 odst. 1 a § 254 odst. 1 o. s. ř., napadené usnesení o rozvrhu zrušil a rozvrhové řízení zastavil.

Vydražitel P. M. v dovolání namítá, že odvolací soud měl v souzené věci postupovat analogicky podle Stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 14. 4. 2010, sp. zn. Cpjn 201/2009, uveřejněného pod číslem 48/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, v němž Nejvyšší soud zaujal názor, že pokud usnesení o příklepu nabylo právní moci, je třeba, aby soudní exekutor nařídil jednání o rozvrhu rozdělované podstaty a rozvrhovým usnesením rozhodl o rozdělované podstatě, a to i v případě, že byl výkon rozhodnutí – exekuce – zastaven, neboť výsledek dražby zůstává zastavením výkonu rozhodnutí (exekuce) nedotčen a na fázi prodeje nemovitosti navazuje fáze rozdělované podstaty. Protože právní závěr odvolacího soudu je nesprávný, navrhl vydražitel, aby dovolací soud usnesení odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Zástavní věřitelka Wüstenrot hypoteční banka a. s. také v podaném dovolání odkázala na shora citované Stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu a namítá, že se odvolací soud od závěrů přijatých v tomto stanovisku odchýlil. Navrhla, aby dovolací soud usnesení odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

K dovoláním se vyjádřila věřitelka UniCredit Leasing CZ, a. s., která má rovněž za to, že odvolací soud nepostupoval správně a rovněž odkázala na citované stanovisko.

Nejvyšší soud dovolání projednal a rozhodl o něm podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 (srov. část první, čl. II, bod 7 zákona č. [404/2012](#) Sb. a část první, čl. II, bod 2 zákona č. [293/2013](#) Sb.), dále též jen „o. s. ř.“, a dospěl k závěru, že dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř., neboť napadené rozhodnutí závisí na vyřešení dovolacím soudem dosud neřešené otázky procesního práva, zda zamítnutí návrhu na nařízení exekuce poté, co usnesení o příklepu již nabylo právní moci, brání pokračování v exekuci a provedení rozvrhu rozdělované podstaty.

Je-li dovolání přípustné, dovolací soud přihlédne též k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a), b) a § 229 odst. 3, jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 242 odst. 3 o. s. ř.). Takové vady se však z obsahu spisu nepodávají.

Dovolání není důvodné.

Právní posouzení věci ve smyslu ustanovení § 241a odst. 1 o. s. ř. je nesprávné, jestliže odvolací soud věc posoudil podle právní normy (práva hmotného i procesního), jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Nejvyšší soud v řadě svých rozhodnutí vysvětlil, že zákonná úprava rozděluje průběh výkonu rozhodnutí (exekuce) prodejem nemovitostí do několika relativně samostatných fází, z nichž v každé se řeší vymezený okruh otázek. Těmito fázemi jsou 1) nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce), 2) určení ceny nemovitosti a jejího příslušenství, ceny závad a práv s nemovitostí spojených, určení závad, které prodejem v dražbě nezaniknou a určení výsledné ceny, 3) vydání usnesení o dražební vyhlášce, 4) vlastní dražba a 5) jednání o rozvrhu. Úkony soudu, účastníků řízení a osob na řízení zúčastněných jsou zpravidla završeny pravomocným rozhodnutím, jímž je ukončen určitý úsek a je

předpokladem pro další pokračování v řízení. Současně jeho účinky vylučují možnost v další fázi znovu řešit otázky, o kterých již bylo rozhodnuto (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 5. 2007, sp. zn. 20 Cdo 2006/2006, usnesení ze dne 10. 1. 2008, sp. zn. 20 Cdo 2769/2006, nebo usnesení ze dne 29. 1. 2009, sp. zn. 20 Cdo 901/2008).

Podle ustálené soudní praxe je předpokladem pro nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) vykonatelné rozhodnutí jako podklad tohoto výkonu, tj. listina vydaná k tomu oprávněným orgánem, která má potřebnou formu a obsah a která ukládá určitému subjektu povinnost něco plnit (srov. stanovisko Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18. 2. 1981, sp. zn. Cpj 159/79, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 9-10, ročník 1981 pod č. 21, str. 498, příp. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 2003, sp. zn. 20 Cdo 2418/2002, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2003, sp. zn. 20 Cdo 409/2003, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2008, sp. zn. 20 Cdo 3548/2006, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2011, sp. zn. 20 Cdo 3578/2011).

Nařízení exekuce podle právní úpravy účinné do 31. 12. 2012 (od 1. 1. 2013 dochází v souvislosti s novelou exekučního řádu již jen k pověření exekutora vedením exekuce) je předpokladem k tomu, aby soudní exekutor mohl exekuci vést, zvolit vhodný způsob jejího provedení atd. Smyslem vedení exekuce je vymožení povinnosti, jež byla uložena vykonatelným rozhodnutím, a přitom nebyla dobrovolně splněna. Je-li však návrh na nařízení exekuce zamítnut (pro zjištěný nedostatek vykonatelnosti exekučního titulu) dříve, než rozhodnutí o rozvrhu rozdělované podstaty nabylo právní moci, není již možné rozhodnutí o rozvrhu v odvolacím řízení potvrdit jako správné, neboť pro další provádění exekuce chybí řádný exekuční titul, další pokračování v exekuci by znamenalo neoprávněný zásah do majetkových práv povinného a řízení o rozvrhu je třeba zastavit pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení (§ 104 odst. 1 o. s. ř.). Tím pozbývají účinnosti i usnesení ve věci dříve vydaná.

V souzené věci Okresní soud v Liberci usnesením ze dne 25. 7. 2012, č. j. 60 EXE 5251/2012-8, nařídil exekuci na majetek povinného na základě platebního výměru ZP MV ČR, č. j. 0135/2012, ze dne 17. 3. 2012 k vymožení pohledávky ve výši 34 168 Kč s příslušenstvím a pro dlužné penále ve výši 22 142 Kč. Soudní exekutor JUDr. J.Š., exekučním příkazem ze dne 3. 8. 2012, č. j. 90 EX-347/12-7, přikázal provést exekuci prodejem nemovitostí povinného (byt a podíl na společných částech domu, parcela s podílem). Usnesením o příklepu ze dne 16. 1. 2015, č. j. 090 EX-347/12-40, soudní exekutor udělil příklep k vydraženým nemovitostem vydražiteli P. M. za nejvyšší podání ve výši 490 000 Kč. Usnesení o příklepu nabylo právní moci dne 6. 2. 2015. Usnesením o rozvrhu ze dne 3. 3. 2015, č. j. 090 EX-347/12-51, soudní exekutor rozvrhl rozdělovanou podstatu ve výši 490 000 Kč. K odvolání povinného proti usnesení o rozvrhu Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci usnesením ze dne 22. 9. 2015, č. j. 36 Co 171/2015-63, usnesení soudního exekutora o rozvrhu zrušil a řízení o rozvrhu rozdělované podstaty zastavil, neboť zjistil, že usnesením téhož krajského soudu ze dne 23. 7. 2015, č. j. 36 Co 170/2015-39, bylo změněno usnesení okresního soudu ze dne 25. 7. 2012, č. j. 60 EXE 5251/2012-8, tak, že návrh oprávněné na nařízení exekuce byl zamítnut. K zamítnutí návrhu došlo z důvodu zjištění, že exekuční titul nebyl povinnému doručen. Usnesení nabylo právní moci dne 24. 8. 2015.

Protože krajský soud v napadeném rozhodnutí dospěl ke stejnému závěru jako soud dovolací, Nejvyšší soud dovolání podle § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)